YBS Hukuk, Adana Avukatlık Bürosu Av. Yakup Buğrahan SEVDİ
https://www.ybshukuk.com.tr/istanbul-bam-44-hukuk-dairesi-2026-411-reklamda-sanatci-goruntusu-fsek-68-uc-kat-bedel/

İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 44. Hukuk Dairesi 2026/411 K. | FSEK 68 üç kat bedel: reklamda izinsiz görüntü

İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi, 44. Hukuk Dairesi, Esas No: 2024/363, Karar No: 2026/411, Karar Tarihi: 05.03.2026
Kararın resmi kaynağı

T.C.

İSTANBUL

BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ

44. HUKUK DAİRESİ

T Ü R K M İ L L E T İ A D I N A

İ S T İ N A F M A H K E M E S İ K A R A R I

DOSYA NO :2024/363

KARAR NO :2026/411

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ: İstanbul Anadolu 2.Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi

TARİHİ:16/11/2023

NUMARASI :2022/41 E. - 2023/260 K.

DAVANIN KONUSU:Fikir Ve Sanat Eseri (Maddi Tazminat İstemli)

İSTİNAF KARAR TARİHİ:05/03/2026

Yukarıda yazılı ilk derece mahkemesi kararına karşı, istinaf yasa yoluna başvurulması üzerine yapılan inceleme sonucunda;

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:Tarafların İddia ve Savunmaları:

DAVA:Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; Müvekkillerinin usta oyuncu ...'ın mirasçıları olduklarını, davalı ... Müdürlüğü tarafından hazırlanan ... 2016 reklam filminin ... filmlerinden alıntılardan oluştuğunu, 15-17, 27-28 ve 44-46. saniyelerinde ...'ın oyunculuğu ile bütünleşmiş ... filmlerindeki sahneleri bulunduğunu, reklam halka mal olmuş sanatçılar kullanılarak "sevdiğiniz kişiler, nesillerdir izlediğiniz filmlerde ... marka çay içiyor" algısı yaratıldığını, müvekkillerinin murisinin yazılı hak devri olmamasına karşılık çeşitli televizyon kanallarında ve internet sitelerinde gösterime sunduğunu ve en pahalı yayın kuşaklarında sayısız kez yayınlayarak ciddi maddi gelir elde ettiğini, FSEK'nun 80. maddesinde düzenlenen eser sahibi ile bağlantılı haklar kapsamında usta sanatçı ...'ın icracı sanatçı sıfatıyla filmler üzerinde hak sahibi olduğunu, aynı Kanunun 52. maddesine göre eserlerden doğan hakların kullanımının ancak yazılı devirle mümkün olduğunu, müvekkillerince dava dışı üçüncü kişiye karşı açılan İstanbul 1.Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi'nin 2013/48 Esas sayılı dosyasında "müvekkillerinin murisi rahmetli ustanın dava konusu filmler üzerinde icracı sanatçı sıfatıyla mali ve manevi hak sahibi olduğu, bu hakların ancak yazılı devir ile kullanılabileceği, kullanımın karşılığında icracı sanatçıya bedel ödenmesi gerektiği" yönünde maddi ve manevi tazminata hükmedildiğini, kararın Yargıtay 11.Hukuk Dairesi'nin 2012/17118 Esas, 2013/1903 Karar sayılı ilamı ile maddi tazminat yönünden kesinleştiğini, dava konusu reklam filminde davalı tarafından ... filmlerinden bizzat kendisinin yer aldığı görüntülere yer verilmesinin ve ticari amaçla kullanılmasının yazılı devir olmaması sebebiyle

Müvekkillerinin murisinin icracı sanatçı sıfatıyla doğan haklarını ihlal ettiğini, dava konusu reklam filminin televizyon kanallarında ve internet sitelerinde gösteriminin durdurulmasına, sözleşme yapılması halinde talep edilebilecek veya tespit edilecek rayiç bedelin 3 katına karşılık olarak, fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla 10.000,00 TL maddi tazminat ile her müvekkili için ayrı ayrı 15.000,00 TL manevi tazminatın davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

CEVAP:Davalı vekili davaya cevaplarında özetle; Müvekkili kurumun, sermayesinin tamamı devlete ait bir Kamu İktisadi Devlet Teşekkülü olup, merkezi Rize'de olduğundan davanın Rize'de açılması gerektiğini, müvekkilinin geçmişten bu yana ülkemizde çay tarımını geliştiren ve çay sanayini kuran sorumlu ve yetkili bir kurum olduğunu, Türk çaycılığının adeta kimliği konumunda bulunduğunu, bu realitenin kamuoyuna yeniden hatırlatılması ve tarihsel geçmişe vurgu yapılması amaç ve saikiyle çekilen reklam filminde toplumsal yaşamın önemli bir parçası olan sinema filmlerinden sadece tarihsel hatırlatma adına, kısa kısa kesitler alındığını, filmin orijinalliğine dokunulmadığını, alıntılar yapılırken sanatçıların kişilik ve tanınmışlıklarından bağımsız olarak, filmlerin Türk tarih ve kültürünün birer parçası olması ve Müşterek toplumsal hafızada yer etmiş olmalarının yapılan tercihin sebebini oluşturduğunu, sanatçıya çay reklamı yaptırılmadığını, davacıların haklarının ihlal edilmediğini, davacıların murisinin devretmiş olduğu telif haklarını, silsile yoluyla devralan 3. şahıslardan bedeli mukabilinde satın alarak imzalanan sözleşmeye uygun şekilde kullanıldığını, müvekkilinin bazı ... filmlerinden oluşan sahneleri içeren bir reklam filmi yapmak üzere .... Şirketi ile 1 yıl süreyle gösterilmek üzere sözleşme imzaladığını, imzalanan sözleşmeye göre reklam filmlerindeki çay sahneleri ile sınırlı olmak üzere filmlerin telif haklarının kullanımının 5846 sayılı yasa uyarınca müvekkiline geçtiğini, müvekkilinin bu iş karşılığında 1.052.955,00 TL bedel ödediğini, ..., Ltd. Şirketi'nin ise bahis konusu filmlerin işleme, çoğaltma, yayma, temsil ve umuma iletim dahil olmak üzere tüm haklarını, eser sahipleri ve bağlantılı komşu haklarını elinde bulunduran.... Şirketi'nden yine 1.052.955,00 TL bedel karşılığında devraldığını, müvekkili kurumun yasanın gerektirdiği mali ve sair hakların bedelini ödediğini ve hukuka uygun kullanım hakkı elde ettiğini icracı sanatçı kavramının ilk kez 4410 sayılı yasa ile 1995 yılında hukukuna girdiğini, 1995 yılı öncesine ait filmlere ilişkin icracı sanatçı sıfatıyla hak talebinde bulunulamayacağını, davacıların mali haklar bakımından dayanak gösterdiği FSEK'nun 68.maddesindeki "rayiç bedelin 3 katı" şeklindeki düzenlemenin Anayasa'nın 10. maddesine aykırı olduğunu, manevi tazminat isteminin de haksız ve dayanaktan yoksun olduğunu belirterek, davanın reddini talep etmiştir.

İlk Derece Mahkemesi kararı ile; "Davanın KISMEN KABUL KISMEN REDDİ ile,

1-332.398,419 TL maddi tazminatın dava tarihinden itibaren işleyecek en yüksek ticari faizi

ile birlikte davalıdan alınarak miras payları oranında davacılara verilmesine,

2-Manevi tazminat talebi yönünden davanın reddine,, karar verilmiştir.

İleri Sürülen İstinaf Sebepleri:Davalı vekili istinaf dilekçesinde özetle; 5846 sayılı Kanun'un Ek-2. maddesindeki muğlaklığın Anayasa'ya aykırı olduğunu ve mahkemenin başlangıçta bu iddiayı reddetmesine rağmen mahkeme 16.12.2016 tarihli kendi ara kararıyla çelişen bir hüküm kurduğunu, dosyanın Anayasa Mahkemesine gönderilmesini talep ettiğini, Anayasa Mahkemesinin sinema eseri sahipliği yönüyle 1995 yılı yapımlarına ilişkin değerlendirmesi, yerel mahkeme ve BAM kararı ile taban tabana zıt olduğunu, Dava konusu telif hakları, bu hakkı elinde bulunduran yetkili kişilerden satın alınıp çok kısa bir süre kullanıldığını, müvekkili Kurum davacıların haklarını ihlal etmediğini, davacıların murisinin vaktiyle usulüne göre devrettiği, kullanmakla tükenen nitelikteki dava konusu filmlerin işleme, çoğaltma, yayma, temsil ve umuma iletim (mali haklar) haklarını elinde bulunduran kişilerden silsile yoluyla ve bedeli mukabilinde satın aldığını, imzalanan sözleşmeye uygun olarak çok kısa bir süre kullandığını, meselenin davalık olması sonrasında müvekkili tarafından kendiliğinden kullanıma son verdiğini, müvekkili kurumun dava konusu filmlerin mali haklarını silsile yoluyla ve bedeli mukabilinde yetkili kişilerden satın alarak hukuki mütalaa doğrultusunda ve dürüstlük kuralına uygun şekilde kısa süreliğine kullandığını, filmlerin çekildiği tarihte hukuk sistemimizde "icracı sanatçılık" vasfı ve buna bağlı bir hak türü bulunmadığından olmayan bir hakkın ihlalinden söz edilemeyeceğini, mülkiyet hakkı ve hukuk güvenliği ilkeleri gereğince 1995 öncesi yapımlarda eser sahibinin "yapımcı" olduğu kuralının ve kazanılmış hakların korunması gerektiğini, nitekim kanun koyucunun amacının da bu yönde olduğunu ve ilgili maddedeki istisna hükmünün sinema eserleri lehine açıkça düzenlendiğini, Bölge Adliye Mahkemesinin 1951 tarihli Geçici 1. maddeye dayanarak yaptığı yorumun zaman bakımından uygulama hataları içerdiğini ve hukuken imkansız bir geriye yürüme yarattığını, davanın temelindeki ilişkinin aslında bir eser sözleşmesi olduğunu ve muhatabın müvekkili kurum değil yapımcılar olması gerektiğini, kullanımın reklam amacından ziyade kültürel bir panorama niteliği taşıdığını ve ihlal iddiası sonrası kullanımın kendiliğinden durdurulduğunu, fahiş ve hatalı hesaplanan rayiç bedel ile buna eklenen üç kat tazminatın hakkaniyete aykırı olduğunu, aynı reklam filmine ilişkin diğer emsal dosyalarda çok daha düşük bedellere hükmedildiğini, ayrıca ceza soruşturmasında kullanımın hukuka uygun bulunarak takipsizlik kararı verildiğini, emsal kararlara aykırı bir karar verildiğini, Yargıtay içtihadı birleştirme kararı sonucu beklenilmediğini,Bilirkişiler, dava konusu filmlerin kullanım bedelinin 110.799,473 TL olduğunu belirttiğini, hesaplanan bu bedel, sadece telif hakkı bedeli olmayıp; derleme ve yapım işleri gibi, telif hakkından daha yüksek miktarda bedel oluşturabilecek işleri de kapsadığını, Bilirkişiler, basitçe sözleşme bedelini süreye orantılayarak bir rakam tespit etiğini, mahkeme bilirkişilerin hatalı tespitini hükme esas aldığını, bu oranın haksız ve

hatalı olduğunu, ıslah edilen kısım yönünden zamanaşımı süresinin dolduğunu, öncelikle Anayasaya aykırılık iddialarının kabulü ile dosyanını Anayasa Mahkemesine gönderilmesini, davanın ıslah edilen kısmı yönüyle esastan reddini, BAM 44. HD.nin kaldırma kararına uyularak önce red kararı verildiğini, sonrasında kısmen kabul edilen kararın usul ve yasaya aykırı olduğundan kararının kaldırılarak davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir. Feri Müdahil vekili istinaf dilekçesinde özetle; mahkemenin 1995 öncesi çekilen sinema eserlerinde icracı sanatçıların ve mirasçılarının hak sahibi olduğuna dair kararının yerleşik Yargıtay içtihatlarına, hukuki belirlilik ve kanunların geriye yürümezliği ilkelerine aykırı olduğunu, 1995 yılındaki yasal değişiklikten önce çekilen filmlerde yapımcının mutlak mülkiyet hakkı sahibi olduğunu ve bu hakkın sonradan getirilen ikincil nitelikteki komşu haklarla zedelenemeyeceğini, argıtayın Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu madde 80/1-A'da yer bulan icracı sanatçıların, 1995 yılı öncesi sinema eserlerine ilişkin talep haklarının bulunmadığı, eser sahibi olan yapımcılara müdahele edemeyecekleri yönündeki kararlarının bulunduğunu, Müvekkilinin Anayasa Mahkemesi'nin benzer konulardaki iptal kararları ve reddettiği talepler ışığında mevcut hükmün mülkiyet hakkını ve hukuk güvenliğini ihlal ettiğini, Anayasaya açık bir aykırılık söz konusu olduğunu, davacıların icracı sanatçı sıfatıyla hak talep etmelerinin piyasada kaosa yol açacağını ve kazanılmış hakları yok sayacağını, davacılarının müteveffa ... mirasçılarının olduğu, benzer uyuşmazlıklar üzerinden, Anayasa Mahkemesi'ne taraflarınca ve dava dışı ... ŞTİ. tarafından, Anayasa Mahkemesi'ne, bireysel başvurular yapıldığını, mahkemenin takdir yetkisini hatalı kullanarak fahiş şekilde üç kat tazminata hükmetmesinin usul ve yasaya aykırı olduğunu, Anayasa Mahkemesi'nin 28.02.2013 tarih, 133/33 numaralı kararı ile; FSEK Md. 68 kapsamında tayin edilecek tazminat bedellerinin mutlaka 3 katı oranında olması gerekmediğine, hakimin bu konuda takdir yetkisine sahip olduğuna işaret edildiğini, Yargıtay 11. Hukuk Dairesi; 20 Yıl boyunca, istikrarlı bir şekilde, usul ve yasaya uygun kararları ile sinema sektörünü de şekillendirdiğini, Yerleşik Yargıtay içtihatlarına ve Kanuna uygun iş ve işlemlerde bulunan davalı aleyhine, 3 katı oranında bir kabul ile hüküm tesisinde hakkaniyet bulunmadığından, bu yönüyle de kararın hukuka aykırı olduğunu, ıslah edilen kısım yönünden zamanaşımı defini dikkate almamasının usul ve yasaya aykırı olduğunu belirterek mahkeme kararının kaldırılmasını ve dosyanın Anayasa Mahkemesi'ne gönderilmesini talep etmektedir.

GEREKÇE:Dava; FSEK 68.maddesine dayalı olarak maddi ve manevi tazminat istemlerine ilişkindir.Davacılar, murisleri ...'ın icracı sanatçı sıfatıyla yer aldığı "..." (1983) ve "..." (1979) isimli sinema eserlerinden alınan sahnelerin, davalı tarafından hazırlanan ... 2016 reklam filminde izinsiz ve ticari amaçla kullanıldığını murisin bağlantılı hak sahibi olduğunu, çoğaltma, yayma ve umuma iletim haklarının ihlal edildiğini belirterek FSEK m.68 gereğince rayiç bedelin üç katı maddi tazminat ile her bir davacı için manevi tazminat talep etmişlerdir.Davalı ... İşletmeleri, dava konusu filmlerin telif haklarını, silsile yoluyla hak sahibi

şirketlerden bedeli mukabilinde devraldığını, reklam filminde kullanımın bu sözleşmelere dayandığını 1995 yılı öncesinde icracı sanatçı kavramının mevcut olmadığını, bağlantılı hakların geriye yürütülemeyeceğini, filmlerin çekildiği tarihte eser sahibinin yapımcı olduğunu, dolayısıyla yapımcıdan alınan izinle kullanımın hukuka uygun olduğunu savunmuştur. Mahkemenin 2016/81 E., 2017/194 K. Sayılı , 12/10/2017 tarihli karar ile ; dava konusu filmlerin 1995 öncesi olduğu, yapımcı şirketin eser sahibi sıfatıyla mali hakları devrettiği, icracı sanatçının mali haklarını yapımcıya devretmiş sayılacağı, davalının da hak sahibi şirketle yaptığı sözleşme gereği kullanımının hukuka uygun olduğu, manevi hak ihlalinin de bulunmadığı gerekçesi ile davanın reddine karar verilmiş, bu karar, Dairemizin 2020/661 E., 2022/144 K. sayılı ilamı ile " 4110 ve 4630 sayılı Kanun değişiklikleri ile icracı sanatçı haklarının geçmişe etkili biçimde korunduğu, FSEK Ek m.2 ve geçici hükümler gereğince 12.06.1995'ten önceki icraların da koruma kapsamında bulunduğu , İcracı sanatçının, hakkın doğmadığı dönemde bu hakkı devretmiş sayılmasının hukuken mümkün olmadığı, yazılı devir bulunmadıkça bağlantılı hakların kullanılamayacağı , kararın eksik inceleme ile verildiği" gerekçesi ile kaldırılmıştır.Mahkemece alınan 02/02/2023 tarihli bilirkişi raporunda; reklam filminde ...'ın yer aldığı sahnelerin toplam 6 saniye kullanıldığı, reklamın kolaj niteliğinde olduğu, icracı sanatçı haklarının yapımcıya devredilmiş sayılamayacağı, davacı mirasçılardan yazılı izin alınmaksızın yapılan kullanımın FSEK m.80 kapsamında çoğaltma, yayma ve umuma iletim haklarının ihlali niteliğinde olduğu, rayiç bedelin hesabında sözleşme bedeli esas alınarak 110.799,47 TL + KDV olarak belirlendiği, FSEK m.68 uyarınca üç katına hükmedilip hükmedilmeyeceği hususunun mahkemenin takdirinde olduğu belirtilmiştir. Dairenin kaldırma kararı sonrası mahkemece , kullanımın mali hak ihlali oluşturduğu gerekçesiyle bilirkişi raporundaki rayiç bedel esas alınarak FSEK m.68 uyarınca üç katı olan 332.398,419 TL maddi tazminata hükmedilmiş , manevi tazminat talebi ise reddedilmiştir. Karara karşı davalı ... ve feri müdahil ... şirketi yukarıda yazılı sebeplerle istinafa başvurmuştur. Hukuki Değerlendirme ve Sonuç ;Her ne kadar ilk derece mahkemesi kararına yönelik olarak feri müdahil vekili tarafından istinaf başvuru dilekçesi verilmiş ise de; feri müdahilin davada taraf olmadığı, hükmün taraflar yönünden verildiği, feri müdahilin HMK'nın 69. maddesine göre istinaf hakkı bulunmadığından istinaf başvurusunun usulden reddine karar verilmesi gerekmiştir. Davalı vekili tarafından ,5846 sayılı Kanun'un Ek-2 inci maddesinin 1 inci fıkrasının 1 nolu bendinin Anayasanın 2, 10, 35 ve 90. maddelerine aykırı olması nedeniyle durma kararı verilerek, dosyanın Anayasa Mahkemesine gönderilmesinin gerekli olduğu ileri sürülmüş ise de Anayasanın 152. maddesi gözetildiğinde, maddenin genel hükmün istisnası olarak düzenlendiği, Kanunun bütünü ile çelişkinin bulunmadığı ve yapılan düzenlemenin kazanılmış haklara etkisinin bulunmadığı, sinema eseri sahiplerinin lehine düzenleme yapıldığından anayasaya aykırılık itirazı yerinde görülmemiştir. Davalı vekili tarafından ıslaha yönelik zamanaşımı def'i ileri sürülmüş ise de;

FSEK 68. maddesine dayalı olarak açılmış telif tazminatı davaları, söz konusu madde uyarınca hükmedilebilecek telif ücretinin niteliği itibariyle taraflar arasında mahkeme kararıyla oluşturulan farazi sözleşme ilişkisi kapsamında değerlendirildiğinden, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun (TBK) 146. maddesi gereğince 10 yıllık genel zamanaşımına tabi olup, dosya içeriği itibari ile ihlal iddiasına konu eylem tarihi ve dava tarihi arasında geçen sürede zamanaşımının dolmadığı gibi davanın ikame edilmesi ile zamanaşımının kesildiği, böylece huzurdaki davada zamanaşımının sona ermediği anlaşılmakla, aksi yöndeki davalı savunmasına itibar edilmesi mümkün olmamıştır. Davacıların murisi ... icracı sanatçı olup 4110 sayılı Kanunla değiştirilen 5846 sayılı Knun'un 80. maddesine göre bağlantılı hak sahibi olduğu, bu hakkın ilk defa 4110 sayılı yasa ile yapılan değişiklikle tanındığı, yine FSEK'in ek 2.maddesi ve geçici 1.maddeleri ile bu hakkın, yürürlük tarihinden önceki icraları da kapsayacak şekilde geriye yürütüldüğü, FSEK 27/son maddesi ile koruma süresinin 70 yıla çıkarıldığı, yine FSEK 80. maddesi uyarınca icracı sanatçılara tanınan komşu hakların, izinsiz kullanımının yasaklandığı, somut olayda FSEK'in 52.maddesi kapsamında kullanıma ilişkin yazılı bir izin veya mali hak devrinin bulunmadığı, eserin yapıldığı tarihte var olmayan bir hakkın devrinin de hukuken mümkün olmadığı, farazi olarak kabul edilen devir sözleşmesinin yasa değişikliği ile tanınan bağlantılı hakkı içerdiğinin kabul edilemeyeceği, 5846 sayılı Kanunun 1.maddesinde, ''Bu Kanunun amacı, fikir ve sanat eserlerini meydana getiren eser sahipleri ile bu eserleri icra eden veya yorumlayan icracı sanatçıların, seslerin ilk tespitini yapan fonogram yapımcıları ile filmlerin ilk tespitini gerçekleştiren yapımcıların ve radyo-televizyon kuruluşlarının ürünleri üzerindeki manevi ve mali haklarını belirlemek, korumak, bu ürünlerden yararlanma şartlarını düzenlemek, öngörülen esas ve usullere aykırı yararlanma halinde yaptırımları tespit etmektir.'' denilmek suretiyle kanunun amacının sanatçıyı korumak olduğunun açıkça vurgulandığı, dava konusu reklamın toplam 1,04 dakika olduğu, bu reklamda davacılar murisine ait alıntı yapılan Türk filmlerinin “...” ve “...” isimli filmler olduğu ve muris ...'ın görüntülerinin bu reklamda toplam 6 saniyelik bölümde kullanıldığı tespit edilmekle, davacılar anılan icracı sanatçının yasal mirasçıları olduğundan maddi tazminat isteme hakkını haiz oldukları anlaşılmıştır. İlk derece mahkemesi tarafından Dairemizin kaldırma kararı sonrasında bilirkişi raporu alındığı, raporda rayiç bedelin 110.799,47 TL olarak belirlendiği, rayiç bedelin hesabında davalının reklam şirketi ile ve bu şirketin mali hak sahibi firma ile düzenlenen 1 yıl süreyle gösterilmek üzere reklam filmlerindeki çay sahneleri ile sınırlı olmak 1.052.955,00 TL üzerinden düzenlenen sözleşme bedelinin emsal alındığı , murisin kamuoyunca tanınan ve toplumun geneli nezdinde popüler ve sevilen kişiliği, filmlerinin her zaman yüksek oranda izleniyor olması, davalının bu popülariteden dolayı davacı murisinin ilgiyle izlenen filmlerinden çay içme sahnelerini alıp kullanması ve bu popülariteyi kendisine ticari getiri sağlayacak reklamlarında kullanmasından dolayı, dava konusu reklamın kullanıldığı mecra, kullanılan süre de dikkate

alındığında tespit edilen rayiç bedelin somut olayın özelliğine uygun olduğu, nitekim aynı reklam filminde sanatçı ...'nın kullanılan 6 saniyelik görüntüleri için de İstanbul 1. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesinin 2024/199 E. - 2025/98 K. Sayılı dosyasında bilirkişi raporunda rayiç bedel olarak 105.259,50-TL belirlendiği,(mahkemece usuli kazanılmış hak ilkesi gözetilerek rayiç bedelin 50.000-TL olarak kabul edildiği) , dolayısıyla bu dosyada belirlenen rayicin benzer uyuşmazlık için belirlenen rayiç bedel ile de uyumlu olduğu anlaşılmıştır. Davalı tarafça emsal olarak gösterilen İstanbul Anadolu 1. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesinin 2022/139 E. 2023/141 K. sayılı kararına konu olayda; davacı ...'ın rol aldığı tek bir filmden (...) alınan görüntünün kullanılması suretiyle 10.000-TL rayiç bedel belirlendiği, davacı vekilinin bu bedel üzerinden talebini ıslah ettiği, işbu kararın istinaf ve temyiz kanun yolu aşamalarından geçerek Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin 2024/6596 esas, 2025/4186 karar sayılı ilamı ile onanarak kesinleştiği, huzurdaki dava dosyasında ise, iki ayrı filmden toplam 6 saniyelik bir bölümün kullanılmasının yanı sıra , özellikle ...'ın Türk sinema tarihindeki yeri, ...'ın en güçlü temsilcilerinden biri oluşu, aradan uzun yıllar geçmiş olmasına rağmen filmlerinin halen yüksek izlenme oranlarına ulaşması ve toplum nezdindeki sevilen kişiliği ve yüksek popülaritesinin devam etmesi dikkate alındığında, ... 'ın bu özellikleri nedeniyle onun görüntüsünün reklamın etkisini artıracağı değerlendirilmiştir. Bu nedenle, uyuşmazlık konusu bir dakikalık reklam filmi için ...'a ait 6 saniyelik kullanımın ekonomik değerinin bu hususlar dikkate alınarak hesaplanmasında zorunluluk bulunduğu, bilirkişi raporunda sözleşme bedeli de emsal alınarak yapılan oranlama ile tespit edilen rayiç bedelin, sanatçının reklama kattığı değer gözetildiğinde hakkaniyete uygun olarak hesaplandığı, her somut uyuşmazlığın kendi içinde değerlendirilmesi gereği, aynı ihlale dayalı diğer sanatçıların talep ettikleri tazminat tutarlarının o dosyalarda taleple bağlılık ilkesi ve kazanılmış hak ilkesi de dikkate alınarak hüküm altına alındığı dolayısıyla anılan bu dosyalardaki tazminat tutarlarının eldeki dosya yönünden doğrudan bağlayıcı olamayacağı, ilk derece mahkemesi kararının somut olaya ve hukuka uygun olduğu, davalı vekilinin istinaf başvurusunun reddi gerektiği sonucuna ulaşılmıştır. Tüm bu nedenlerle istinaf edenin sıfatı ile istinaf sebepleriyle sınırlı olarak yapılan inceleme sonucunda ilk derece mahkemesi kararında usul ve esas yönünden hukuka aykırılık bulunmadığı anlaşılmakla, davalı vekilinin istinaf başvurusunun HMK'nun 353/1-b/1. maddesi gereğince esastan reddine, feri müdahil vekilinin ilk derece mahkemesi kararına karşı istinaf başvurusunun HMK'nun 341/4. maddesi delaletiyle HMK'nun 352/1/b. maddesi gereğince usulden reddine karar verilmesi gerektiği kanaat ve sonucuna varılarak aşağıdaki hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM:Gerekçesi yukarıda açıklandığı üzere;

1-Usul ve yasaya uygun İstanbul Anadolu 2. Fikri ve Sınai Haklar Hukuk Mahkemesi'nin 16/11/2023 tarih ve 2022/41 E. 2023/260 K. sayılı kararına karşı davalı vekili tarafından

yapılan istinaf talebinin 6100 Sayılı HMK'nın 353/1-b/1. maddesi gereğince ESASTAN REDDİNE,

2- Feri müdahil vekilinin istinaf başvurusunun 352/1-b maddesi uyarınca USULDEN REDDİNE,

3-492 Sayılı Harçlar Kanunu gereğince alınması gereken 22.706,13-TL maktu istinaf karar ve ilam harcından peşin yatırılan 5.676,60-TL harcın mahsubu ile bakiye 17.029,53-TL harcın davalıdan tahsiliyle Hazineye gelir kaydedilmesine,

4-İstinaf yoluna başvuran feri müdahil tarafından yatırılan peşin istinaf karar harcının talep halinde ilk derece mahkemesince kendisine iadesine,

5-Taraflarca istinaf aşamasında yapılan yargılama giderlerinin üzerinde bırakılmasına,

6-İncelemenin duruşmasız olarak yapılması sebebiyle taraflar yararına vekalet ücreti tayinine yer olmadığına,

7-Taraflarca yatırılan gider avansından harcanmayan kısmın karar kesinleştiğinde iadesine,

8-Karar tebliği, harç tahsil müzekkeresi düzenlenmesi, harç ve avans iadesi işlemlerinin İlk derece Mahkemesince yerine getirilmesine, 6100 Sayılı HMK'nın 353/1-b/1. maddesi gereğince, dosya üzerinde yapılan inceleme sonucunda ve 6100 Sayılı HMK'nın 362/1-a maddesi gereğince, miktar itibariyle kesin olmak üzere oy birliğiyle karar verildi. 05/03/2026